

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedjeljak, 9. 6. Utorak, 10. lipnja	18.30 + Stjepan, Antonija, Nikola, Milan i Josip Grdić 17.00 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti – 13. utorak 18.30 + Mladen Bokulić
Srijeda, 11. lipnja	18.30 Po nakani (al)
Četvrtak, 12. lipnja Petak, 13. lipnja Sv. Ante	18.30 + Ivan Crnković 18.30 + Anton i Franjo Žlimen; Tonček Kuterovac; Anton Katica Mihaljević; Antonija i ob. Prebeg
Subota, 14. lipnja	11.00 VOJNOVAC: Proslava Sv. Ante, zaštitnika Filijale 18.30 SVETIŠTE: + Josip Sudarić; Zlata i Vladimir Belančić; Jula i Mate Mihaljević; Marko Matovina; Marica Modoran (8. dan).
15. lipnja Dan Gospodnji	10.00 OŠTARIJE: Misa za narod 11.00 MODRUŠ: Proslava Presvetog Trojstva 17.00 SKRADNIK: Zdravko Božičević (DPD Skradnik)

1. **ZLATNA KRUNICA** – molimo tijekom mjeseca lipnja Srcu Isusovuom.

2. **KRUNICA u obitelji** – nastavljamo moliti s vama i za vašu obitelj. Pozovite me...

3. **POBOŽNOST** – trinaest utoraka Sv. Anti na Vojnovcu završavamo u utorak, 10. lipnja u 17 sati. Poslije pobožnosti biti će čišćenje kapele i košenje okoliša. **DOBITE...**

4. **SV. ANTU** slavimo na u petak, 13. lipnja Modruša u 11 sati te u Generalskom Stolu misama u 11 i 18.30 sati; na **Vojnovcu slavimo u subtu, 14. lipnja u 11 sati (zahvalnica)**.

5. **PRESVETO TROJSTVO** – slavimo na Modruša u nedjelju, 15. lipnja. Procesija kreće u 10.30 sati od Sv. Ante prema župnoj crkvi. Na Cerovniku neće biti mise 15. lipnja.

6. **ŽUPNA KATEHEZA** – zahvaljujem svim savjesnim vjeroučenicima i njihovim roditeljima na redovitom pohađanju župne kateheze. Tijekom ljetnih mjeseci okupljamo se na nedjeljnim i blagdanskim misnim slavljinama. Redovitiji vjeroučenici biti će obaviješteni o pohađanju župne kateheze te postignutim uvjetima u pripremi za sakramente. **Pozivam roditelje i vjeroučenike koji nisu uspjeli redovito pohađati župnu katehezu, ukoliko žele neka mi se jave tijekom idućeg tjedna kako bismo dogovorili moguću nadopunu.**

Pohvaljeni su: Klara Magdić i Viktorija Vukelić (1. raz.); Monika Cazin, Josip Grdić, Zara Zoe Rendulić, Matej Solomon Škrtić, Ivana Tunjić (3. raz.); Marija Filipčić, Karla Franjković, Marino Kostelić, Denis Palijan i Leo Turković (7. raz.); Lara Belančić, Doris Franjković, Klara Puškarić i Iva Gračanin (8. raz.).

7. **Ljetni KVATRENI TJEDAN** – nakon svetkovine Duhova posvećen je molitvi za posvetu ljudskog rada i za urod zemlje.

8. **MISLIJSKE narukvica** – od 25 kn za djecu u Africi (ob. Bertović 091-568-2670).

"Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se! (Lk. 18,38)"

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

8. lipnja 2014. • DUHOVI • God. V. • br. 22 (197)

Duhovi

Kako danas govoriti o duhu i duhovnosti u vremenu kada je dugo svaka duhovnost nijekana, pa i ludorijom proglašavana? Ipak baš u ovome vremenu treba govoriti o duhu i duhovnosti, jer je čovjek sveden na jednodimenzionalnost i time oštećen. Zapravo, ne može biti sretan i potpun ako se ostavi na jednoj dimenziji – materijalnoj (tjelesnoj). Čovjek, ljudsko biće, nije stvar. On je osoba i njegovu osobnost karakterizira duhovnost – duh.

Duh je život koji daje materijalnosti – tjelesnost - životnost. Biblija obilježava početak života uz duh, Duha Božjega. Prije Božjeg Duha sve je bilo u kaosu i tami, a poslije u kozmosu (redu) i svijetlu. Čim je Duh 'zalebdjeo nad vodama' provreo je život u svemiru. I baš u dahu Duha Božjeg nastalo je istinsko životno stvaranje. Bog je postao prepoznatljiv po svome duhu, po Životu. Znači, stvaranje svemira, pa i stvaranje čovjeka vezano je uz Duh. Duh je život svemu stvorenome. Duh prožima sve živo, a u čovjeku je uobličen u osobnost pa je stoga čovjek sličan Bogu. On je Božja slika i prilika. Ne svojom tjelesnom anatomijom nego svojim duhom. Po duhu je univerzalan, po duhu je osoba, po duhu ljubi, po duhu je brat i sestra, prijatelj, po duhu stvara obitelj, zajednicu, čovječanstvo. Duh je taj koji karakterizira čovjeka, koji daje čovjeku bezgraničnu vrijednost koja ga diferencira od svega stvorenoga.

Duh Božji je dar Božji čovjeku, kozmosu. Duh izvodi kaos u kozmos (nered u red). Duh Božji čini velikim sve Patrijarhe, sve Proroke. Duh je u vodi. Oni baš svojim duhom daju pečat svojem vremenu i cijeloj povijesti. Duh je uzdigao Proroke u navjestitelje i animatore čovječanstva. (Apostoli preporođeni Duhom više nisu u rukama nosili ploče zakona nego Duha u srcu). Uz Duh je vezan Isusov dolazak u svijet. Isus je utjelovljen po Duhu Božjem. U Isusu je on opipljiv i očima vidljiv. I kao što je važno utjelovljenje Duha Božjega u Isusu, a moglo bi se reći da je za nas osobno još važnije utjelovljenje Božjeg Duha u našim dušama, u našoj dubini (Eckhart). Po tome mi postajemo slični Isusu, postajemo Božji u Bogu. Pa i Isus je trajno prisutan u svijetu po svojem duhu. On obećava svojim učenicima Duha. 'Bolje je za vas da odem, ako ne odem neću vam poslati svojega Duha'. A Duh je najvažniji, jer on stvara i preporođa. U Duhu Božjem, kojega treba osjetiti u svome srcu, prepoznaje se Boga kao Oca i Isusa kao utjelovljenje Ljubavi Bože. U

Duhu prepoznamo u Isusu Sina Božjega. Bez Duha je nemoguće spoznati Isusu, pa bi se moglo reći da je nemoguće prepoznati ni dugoga čovjeka kao čovjeka, kao prijatelja, kao brata, kao zajedničara. Duh čini čovjeka manje divljim. Dok u čovjeku ne 'proradi' Duh on je divlji, animalan.

Duh upitomljuje čovjeka.

Što je čovjek produhovljeniji time je pitomiji i kulturniji. Kako zamisliti i doživjeti kulturu bez duha? Ne čudimo se da su materijalistički nazori bili rušitelji kulture. Što bi za njih značila kultura ako nije govor duha? Kako u sebi doživjeti Duha? On se nudi svim ljudima, on je u ljudima. Kako ga prepoznati? Prema velikim duhovnim učiteljima potrebno je osloboditi se stvari, svijeta, grijeha. Biti 'prazan' svijeta da bi nas mogao ispuniti duh. (Eckhart, Tauler). Dok je čovjek okupiran stvarima duh ne može progovoriti. Kad se čovjek oslobodi stvari, kad se razlikuje od stvari, tada u sebi doživljava duha i tada progovara drugim 'jezikom' i drugim 'jezicima'.

Čovjek koji je okupiran stvarima i jezik mu govori samo stvari, a čovjek pun duha (ljubavi) progovara ljubavlju. Zato se jezik duha razumije od svih ljudi. Ljudi svedeni na stvari postaju egoisti, dok ljudi duha su altruisti. Samo se ljudi u duhu i ljubavi mogu ujediniti i sprijateljiti. Duh sjedinjuje različite narode, rase, kulture. Bez duha samo se događa razdijeljenost i nerazumijevanje. Blagdan Duha Božjega za nas je skoro potresniji od Božića, jer se preko Duha Isusova očituje Isusovo djelo i Isusov život se utjelovljuje u nas. Svi smo pozvani da se oslobodimo svega onoga što nam smeta da u nama progovori Duh Božji.

Dok se to ne dogodi mi ne poznajemo ni Isusa ni Boga stvoritelja. 'Kad su dvojica ili trojica skupljena u moje ime (u mojoj ljubavi) ja sam s njima'. Bog je tamo gdje se ljudi susreću u ljubavi. Bez duha se ne može govoriti ni o bratstvu ni o istinskoj ljubavi. Zar cijela Isusova misija nije bila da čovjeka probudi u duhu? Time čovjek i biva čovjek. Zapravo, po duhu čovjek postaje preporođen. Nema drugog preporođenja ako se ne dogodi u Duhu.

Sigurno je on nepoznat onome tko u njemu nije probuđen, a isto tako onaj tko je u duhu probuđen taj je preporođen u svojem biću i bivstvu. U svojoj vjeri. Duh mu je najveći dokaz. Kao što ljubav sama sebe najjasnije pokazuje i dokazuje. Tako je i s duhom. Probuđen čovjek u Božjem duhu prepoznaje Boga i čovjeka. Božić se 'dogodio' u 'noći', a Duhovi se događaju u punini svijesti (na svjetlosti). U Utjelovljenju Bog postaje čovjek, a u Duhu čovjek postaje kao Bog, Božji. Plodovi su Duha: bratstvo, zajedništvo, ljubav... Tamo gdje je Duh Božji tamo je ljubav i život. Tamo je čovjek osmišljen i smiren uza sve poteškoće. M. Jurčević

Gospa u našim mislima (2)

U ispravnoj pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji usmjeravaju nas i riječi naskoro blaženog pape Pavla VI, izrečene u dokumentu Marialis cultus: „Pobožnost prema Majci Gospodinovoj postaje za vjernika prigoda za rast u Božjoj milosti: to je konačna svrha svakog pastoralnog rada. Nije naime moguće častiti onu koja je 'Milosti puna' (Lk 1, 28), a da se ujedno visoko ne cijeni stanje milosti u samome sebi, a to znači prijateljstvo s Bogom, zajedništvo s Njime, nutarnju prisutnost Duha.“ (br. 57).

Nošen istom željom sveti Ivan Pavao II. piše enciklike Redemptoris Mater – Otkupiteljeva majka, 1987. godine, „O Blaženoj Djevici Mariji u životu Crkve na putu“. Ova dva veličanstvena dokumenta svetih otaca neiscrpna su u svojim nadahnućima i dubinama. Mi ćemo zastati uz tek nešto od onoga što oni donose, kako bi i u nama porastao i razvijao se ispravan duhovni život.

Navedene bitne sastavnice „prijateljstvo s Bogom, zajedništvo s Njime, nutarnju prisutnost Duha“ kvalitetnog duhovnog života svakog kršćanina krasile su svete pape a i moraju što više krasiti i naš duhovni hod. Tim više što u navedenom dokumentu sam sveti Ivan Pavao II navodi slugu Božjeg Pava VI. koji je u govoru 30. lipnja 1968. godine izjavio da Crkva „mora u Djevici Majci Božjoj naći najautentičniji oblik savršenoga nasljedovanja Krista.“ (br. 47).

Prekrasnim riječima dogmatske konstitucije o Crkvi Drugog Vatikanskog Sabora Svjetlo naroda, br. 64, sveti papa u 43 broju navedenog dokumenta objašnjava Marijinu ulogu: „Može se reći da Crkva i svoje vlastito materinstvo uči od Marije: ona prepoznaje materinsku dimenziju svojega poslanja koje je bitno vezano uz njezinu sakramentalnu narav, 'promatrajući njezinu tajanstvenu svetost i nasljedujući njezinu ljubav, i vjerno izvršujući Očevu volju, po vjerno primljenoj Božjoj riječi i sam postaje majkom.“

Analogno, ovo su bitne oznake i našeg hoda s Bogom kao prijateljem. Biti nam je plodnima izgrađujućim riječima i milosrdnim djelima, rasti u svetosti i ljubavi primajući u vjeri svete sakramente vjerni Očevoj volji u svom životu po uzoru na nju. U našem putu i putu Crkve Marija prisutna je kao „blažena što povjerova“, kao ona koja je napredovala u putu vjere. (br. 25). *Vlč. Zvonimir Badurina Dudić*

**Presveta Djevice Marijo, Majko i kraljice moja,
Tvojemu bezgrešnom Srcu posvećujem i predajem čitavo svoje
biće: svoje misli, riječi i djela. Raspolaži sa mnom i sa svim što mi
pripada sada i u vječnosti, na hvalu i slavu Presvetog Trojstva, za
posvećenje Crkve i spasenje svega svijeta.**

**Bezgrešna moja Majko, pomози mi živjeti dostojno moga krsnog
posvećenja da neopozivo pripadam svome Otkupitelju.**

**Daj da poput Tebe slušam poticaje Duha Svetoga.
Neka se u meni, i po meni, uvijek i u svemu vrši volja Božja. Amen.**